

بیانیه کمپین ۵۰ فیصد زنان افغانستان

بیانیه کمپین ۵۰٪ زنان افغانستان و ۲۱ نهاد مدافع حقوق زنان، حقوق بشر، جامعه مدنی و رسانه ای به مناسبت صد و یکمین روز جهانی زن - ۸ مارچ ۲۰۱۲ - افغانستان ما امروز نگران آن هستیم که تاریخ اندیشی، بی سوادی و عدم آگاهی یک بار دیگر جامعه افغانستان - زنان، مردان و فرزندان مان- را به ورطه نابودی بکشاند

خاتم ها، آقایان، منتخبین مردم افغانستان!

امروز می خواهیم با شما از تعهدات و عهد و پیمان های ما صحبت کنیم. یازده سال پیش زمانی که جامعه افغانستان، از ویرانه های برجای مانده از حاکمیت طالبان سر بلند کرد، ما، شما و جامعه بین المللی با هم پیمان بستیم که قدم در راه آزادی و برابری انسان بگذاریم. کمر همت بستیم و با بهره مندی حداکثری از کمترین امکانات موجود در تمامی عرصه ها مساعی خود را بکار بستیم و در راه آرمان های انسانی و اعتلای جامعه کوشیدیم. دوباره مکتبهای ما را گشودیم و در کانکور و پوهنتون های خویش درخشیدیم. در ادارات و سازمانهای دولتی و غیر دولتی همراه و همیاران بودیم. علیرغم تمامی خطرات، در رسانه های صوتی، تصویری و چاپی حضوری فعال و اثرگذار داشتیم. قدم در راه دشوار انتخاب کردن و انتخاب شدن گذاشتیم و تمامی سختیها و خطرات را به جان خریدیم؛ چرا که باور داشتیم قدم در راه ارزشمند برابری و آزادی می گذاریم. ما زنان بازیگران عرصه های مختلف جامعه بودیم و تمام جهد خود را به کار گرفتیم تا ملوک خویش را بر ویرانه های به جای مانده از گذشته دوباره بنا کنیم. در سال های اخیر زنان با سعی و تلاش خود از برخی حقوق مدنی و سیاسی بهره مند گردیدند گرچه در این راه کاستی ها و کمبودها هم وجود داشته و دارد با این همه، در تصمیم گیری های کلان و ملی هنوز هم جای آنان خالی است.

دیموکراسی و آزادی در هر کشوری با سنجیدن شرایط زنان آن کشور تعیین می شود.

امروز بعد از یازده سال که دست آوردهای خود را مرور می کنیم بسیار خرسندیم که به صلاحی جامعه پاسخ مثبت دادیم و فرزندان خلفی برای آن بوده ایم. ما به عهد خود وفادار بوده ایم. اما دریغ که امروز از سوی شما، نواهای دیگری می شنویم و مسائل دیگری مطرح می شوند. امروز با زنان نه به عنوان بازیگرانی که نقشی در اداره جامعه خود دارند بلکه به عنوان افراد صغیری برخوردار می شود که به نام های مختلف علیه آنان موضع گرفته می شود و حقوق انسانی آنان زیر پا می گردد. فرع دانستن آنها، بریدن گوش و بینی، سنگسار، زندانی کردن و قطع عضو، ازدواج های زیر سن و اجباری، بستن مکاتب بر روی دختران و... در عین حال سهم نساختن زنان در مسأله صلح همه با هم مرتبط است. امروز نه تنها جامعه جهانی بلکه دولت افغانستان نیز به بهانه رسیدن به صلح تمامی تلاشهای خود را به کار می بندند تا با برگرداندن جامعه به شرایط یازده سال پیش و معامله کردن پاره تن خود یعنی حق و حقوق انسانی و مدنی زنان، رضایت مخالفان دولت را بدست آورد و در این میان تنها چیزی که اهمیت ندارد عهد و پیمانهای ما با ما و با خود است و فراموش کرده اند که رهایی زن افغانستان اصلی ترین دلیل حضور آنان در افغانستان بوده و هست.

دیانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لوی

خانم ها، آقایان و منتخبین مردم افغانستان!

امروز که جامعه جهانی در افغانستان حضور دارد بر ماست که تنها به تجارب آنان در زمینه های نظامی و بازسازی فیزیکی بسنده نکنیم و از سایر تجارب آنان در راستای آزادی، برابری و دیموکراسی نیز بهره مند گردیم. جهانیان تجارب ارزشمندی در این زمینه دارند. شما شاهد حضور و نقش پررنگ زنان در انقلابهایی که در کشورهای مسلمان منطقه خاورمیانه به وقوع می پیوندد، هستید. چگونه می شود در یک جامعه اسلامی به چنین جایگاهی دست یافت؟ آیا پاسخ غیر از ارائه قرائت های نوین از دین در جهت اعتلای دین و اعتلای زن و مرد جامعه جدا از آداب و رسوم و سنت های خرد محلی است؟ چگونه می توانیم حتی اگر نخواهیم به کل جهان پهناور و تنها به کشور های مسلمان نگاه کنیم چشم بر دستاوردهای زنان در ترکیه، مصر، هند، بنگلادش، و حتی در کشورهایی مانند پاکستان و ایران و قطر ... ببندیم و راه رفته را دوباره تجربه کنیم؟ چگونه می توانیم از دیموکراسی و آزادی صحبت کنیم وقتی که چشم بر نیمی از جمعیت خود می بندیم و به راحتی بر سر حقوق آنان معامله می کنیم؟ با آن که مخالفین مشارکت زنان در حوزه های مختلف زندگی با استناد به مسایل فرهنگی - عقیدتی مانع حضور زنان می شوند، اما هیچ کدام از این ها دلیلی برای به حاشیه کشانیدن زنان و معامله بر سر حقوق آنان نمی شود.

افغانستان جزئی از جامعه جهانی است. بسیاری از اسناد و کنوانسیون های بین المللی از جمله اعلامیه جهانی حقوق بشر و رفع تمام اشکال تبعیض علیه زنان (سیدا) را امضا کرده است. امروز پس از یک دهه هم نشینی مستمر با جامعه جهانی و گله گذاری ها و ندامت های فراوان برای فراموشی افغانستان در دهه های پیشین، باید از تجارب آنان در چگونگی حل معضلات و مشکلات این جامعه در همه حوزه ها و به خصوص در زمینه زنان بیاموزیم. دولت افغانستان مکلف است با تعهدات انسانی و تعهدات خود در پیشگاه جامعه ی بشری به خصوص مردم افغانستان مسؤولانه برخورد کند و نگذارد که یک بار دیگر نیم پیکر جامعه به محراق فراموشی سپرده شود. همه مسؤ ولین و منتخبین مردم باید به قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان به عنوان بالاترین سند قانونی این کشور و مجموعه دستاوردهای یازده سال گذشته دولت افغانستان و جامعه مدنی پایبند باشند.

ما امروز نگران آن هستیم که تاریخ اندیشی، بی سواد و عدم آگاهی یک بار دیگر جامعه افغانستان - زنان، مردان و فرزندانمان - را به ورطه نابودی بکشاند و پس از آن ناگزیر شویم یک بار دیگر تجربیات تلخ گذشته را از سر بگذرانیم.

کمپاین ۵۰٪ زنان افغانستان، بنیاد آرمان شهر، کمیته مشارکت سیاسی زنان، اتحادیه سراسری زنان افغانستان، گروه هماهنگی عدالت انتقالی، موسسه مجتمع جامعه مدنی افغانستان، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، سازمان حقوق بشر و دیموکراسی افغانستان، رادیو مژده، مرکز تعاون افغانستان "متا"، موسسه همکاری برای صلح و ترقی، انتشارات فدایی هروی، بنیاد فرهنگ و جامعه مدنی، موسسه تمرکز به حقوق بشر، زنان جوان برای تغییر، روزنامه ۸ صبح، انجمن اجتماعی دادخواهان افغان، روان آنلاین، نهاد همبستگی برای عدالت، رادیو مردم، شبکه نگاه زن، موسسه ارتباط

// campaign50darsad.blogfa.com campaign50darsad@gmail.com